

متن پرسش

با عرض سلام و ادب و احترام: پیشاپیش حلالیت می‌طلبم که وقت شریفتون را بابت پرسشم می‌گیرم. استاد می‌خواستم ببینم چقدر حرفها و برداشتهای من از نظر خدا و دین صحیح است! استاد شما کتاب ارزشمندی نوشته‌اید به نام «زن آنگونه که باید باشد.» اما استاد واقعا من از شرایط موجود علیه زنان در خانواده‌ها ناراحتم. استاد به نظر این کمترین هنوز متاسفانه ما برخورد عصر جاهلی را با زنان و دختران داریم که این بار شخصیت آنها را زنده به گور می‌کنیم. هنوز هم خانواده‌ها با شنیدن به دنیا آمدن دختر سرافکنده می‌شوند و هر که پسر زاید را می‌ستایند. استاد هنوز هم رسم مزخرف تهیه جهیزیه از طرف خانواده دختر مرسوم است و به جای اینکه خانواده پسر ممنون دار خانواده عروس باشند که همراه دخترشان بخاطر کمک به داماد جهیزیه را به او هدیه داده‌اند تازه طلبکار خانواده دختر هم هستند که چرا به قول معروف چوب گربه زنی نداده‌اند. هنوز هم رسم مزخرف دیدن جهیزیه و نظر دادنهای خاله زنی مرسوم است. هنوز هم خانواده دختر باید سیسمونی بچه اول را تا چند سالگی نوه بدهند. و اگر نداشته باشن یا کم و کسری داشته باشد مورد طعن و تحقیر خانواده پسر قرار می‌گیرند. استاد واقعا دلم گرفته است که چرا در این دوره ی کثیف و ناهنجار که همه جور انحرافات جنسی دیده می‌شود چرا نباید ارزش و قدر نجابت دختران پاکدامن شناخته شود؟ چرا نباید به خانواده‌ی دختر دار بگویند همین که این نیلوفر را درین مرداب دست پسر ما می‌دهید ممنونیم جهیزیه را هم خودمان تهیه می‌کنیم. واقعا چرا نباید خانواده‌های پسر دار و خود پسر خودش را از لحاظ قانون دینی موظف به دادن نفقه که شامل همان اسباب زندگی هم هست بدانند و جهیزیه را خودش تهیه کند کما اینکه حضرت علی این کار را کردند و در بعضی مناطق به غیر از اصفهان مرسوم است که می‌گویند «همین که دخترشان را به ما دادند از سرمان زیاد است» و جهیزیه ابتدایی و ساده را خود پسران به عهده می‌گیرند. من نمی‌گویم شرایط اقتصادی اجازه این کار را می‌دهد اما حداقل خانواده پسر قدر دان خانواده دختر باشند. چرا هنوز فکر می‌کنند دختر ننگ و عار است و باید کلی جهیزیه همراهش کرد که ببرندش خانه شوهر؟ درست است که توصیه شده مهریه دختر پایین باشد ولی از لحاظ دینی هم توصیه شده مرد غیرت کار و پرداخت نفقه را داشته باشد و بتواند زن را تمکین کند. و سوال دوم اینکه ما دوازده امام مرد داریم که تماما الگوی آسمانی برای زندگی زمینی هستند. چرا اینقدر که به رفتار صحیح زنان در برابر شوهران در خانه می‌پردازیم به رفتار صحیح مردان در خانه در برخورد با درک عواطف زنانه نپرداخته‌ایم؟ (مردانی را می‌شناسم که هیئتی هم هستن اهل نماز و عبادت و مسجد اما برخوردهای سرد و خشک و دیکتاتور مابانه با زنانشان دارند) و بقول یکی از

دوستام از بعد عقد یک بار هم شوهرم بهم نگفته دوستت دارم! چرا کتابی نوشته نشده که مرد آنگونه که باید باشد؟ و اما سوال سوم از دیدگاه حدیث آیا نباید خانواده پسر خود را موظف به حمایت مالی از پسرجوانشان که قصد ازدواج تشکیل خانواده را دارد بداند. (البته در حد وسعشان منظورم است نه در حد بیشتر از وسعشان)؟ باز هم حلال بفرمایید. چشمانتان منور به دیدن جمال الهی ان شاء الله.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. حقیقتاً این مشکل باقی مانده از جاهلیت هنوز در ما موجود است که متوجهی جایگاه «زن» نشده ایم. در مباحث «زن؛ گمشده‌ی تاریخ ما» این نگرانی عرض شده است. باید این مشکلات را به پای بی‌ایمانی و عدم حریت افراد گذاشت. ۲. در سیره‌ی پیامبر خدا و اولیاء معصوم «علیهم‌السلام» به‌خوبی مشخص است که سخت برای همسران خود جایگاه ویژه قائل بودند، در حدی که مشهور است همسران پیامبر، لوس پیامبر بودند و همین نحوه رابطه را در بین امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و همسرشان و یا بر اساس اطلاعاتی که بنده دارم؛ بین مقام معظم رهبری «حفظه‌الله» و همسرشان در جریان است. ۳. در مقدمه‌ی کتاب «زن؛ آن‌گونه که باید باشد» توصیه شده است آن کتاب را مردان نیز بخوانند زیرا در کتاب، بحث جایگاه زن شده است. از طرفی حضرت آیت الله جوادی کتاب خوبی تحت عنوان «زن در آینده‌ی جمال و جلال الهی» دارند که متذکر می‌شوند از نظر نگاه دینی، زن جایگاه بس شرافتمندانه‌ای دارد. موفق باشید